

hitsen, met dat gevolg, dat men meende van dezelve genoegzaam partij te kunnen trekken. Het bleek echter, dat men zich daarin bedrogen had.

Het was bij den aanval van eenen afgelegenen heuvel, dat men de proef van deze viervoetige hulphenden nam. De Franschen werden daar teruggedreven. Vergeefs beklommen twee dappere sapeurs den heuvel, tot bij den ingang van het fort. De aanvallers vonden er den dood; terwijl hunne lijken naar beneden geworpen, dadelijk door de honden, die tot slagting der zwarten medegevoerd waren, verslonden werden. Dit voorval deed tot de afdanking der honden besluiten.

Men treft in de geschiedenis van *Daubusson* en *Ducange* door *Bonhours* op het woord *Fumagia* eenige nadere toelichtingen omtrent de, ten oorlog afgerigte, honden.

IETS OVER DE

SEGUNDO STANGEN.

De uitvinding der Segundo Stangen, is van het grootste belang voor de ruitery.

Hunne naauwkeurigheid is bij voldoende proeven, door in het vak kundige mannen erkend en bevestigd. Zij raken bij diegenen in gebruik, die begrijpen, dat het opstangen van het paard eene verbetering behoeft. Waardoor de Segundos voortaan geene meerdere aanbeveling zullen noodig hebben.

Hen, wien de waarde dezer ontdekking, bij niet volkomen slagen, nog niet genoegzaam is gebleken, vermeent men op eene naauwkeurigere opstanging, volgens het daarvan bestaand voorschrift, oplettend te moeten maken. Door het weglaten van neus- of kinriem hiervan afwijkende, stelt men zich aan gevaar bloot. Door het eerste kan het bit in den mond verschuiven, en in plaats van de tong, eenen der kanten van de lagen omvatten. Bij het tweede, eene der scharen tusschen de tanden worden genomen, waardoor in beide gevallen geene gehoorzaamheid van het paard volgt. Dit nadeel van het vatten der schaar, zouden de Segundo's, (echter in mindere graad, door de meerdere doorwerking) met alle regte scharen gemeen hebben, bijaldien zulks niet volkomen door den kinriem werd verholpen. Tot meerdere overtuiging der deugdelijkheid dezer Stangen, kan men de nummers verwisselen, door b. v. aan het paard, de stang van goeden mond gewoon, tot meerdere volmaking van dezelve, die voor zachten mond bepaald te geven, waardoor de juistheid dezer stangen blijken moet.

Ofschoon het hoog of lager hangen der stang, zich naar de inwendige gesteldheid en uiterlijken vorm van den

mond regelt, wijst echter de ondervinding aan, dat de Segundo's iets lager dan de gewone stangen willen geplaatst zijn. Hierdoor wordt eene afscheiding tusschen stang- en trensbit bevorderd, die van 2 à 3 ned. duimen zijn moet, om de stootingen van die twee bittten tegen elkander te vermijden. Ten zij het trensbit iets opwaarts gebogen is, waardoor de afstand verminderen kan, en het trensbit die speling niet zoo veel behoeft, om de tong, door de tongvrijheid van het stangbit, door te laten.

Het is te denken, dat bij aanschaffing van nieuwe stangen voor de Kavallerie, deze uitvinding in aanmerking zal komen, en te wenschen, dat men niet, door eene verkeerd begrepene zuinigheid, of uit geneigdheid voor de eene of andere fantasie model-schaar, de Segundo's uit hun verband brengt, door in, de in gebruik zijnde stangen, vaste bittten met tongvrijheid, volgens Segundo te zetten. Bij de aanneming van slechts een gedeeltelijk goeds, bepaalt men zich in dat geval bij eenen halven maatregel. De gedeelten zijn zoo naauwkeurig door het geheel verbonden, dat de werking voor de verschillende monden, bij de minste afwijking van zijn stelsel, ophoudt dienstig te zijn. Verondersteld, dat men, na verloop van tijd, aan die zelfde aldus veranderde stangen, Segundo-scharen zoude willen plaatsen, dan is men genoodzaakt in twee keeren datgene te doen, wat men in eens had kunnen verrigten, met de onzekere uitkomst, van wederom tot het oude te vervallen, en eene soort van stang te gebruiken voor zes verschillende monden; zonder hier nog het verschil van breedte in aanmerking te willen laten komen.

PLAATS GEHAD HEBBENDE PROMOTIEN, BIJ HET LEGER.

VOLGENS Zr. M^s. BESLUIT VAN DEN 13^{den} MAART 1832 n°. 49.

1°. Benoemd en aangesteld:

Bij het corps ingénieurs, mineurs en sappeurs:

Tot directeur der 2de fortificatie-directie, hoofdplaats Deventer, de generaal-majoor E. Evers, directeur der 3de fortificatie-directie;

Tot directeur der 1ste fortificatie-directie, hoofdplaats Utrecht, de kolonel Valter, directeur der 2de fortificatie-directie;

Tot kolonel en directeur der 3de fortificatie-directie, hoofdplaats Vlissingen, de luitenant-kolonel-ingenieur H. Camerlingh;

Tot luitenant-kolonels-ingenieurs, de majoors-ingenieurs J. C. van de Polder en D. Bos;

Tot 1ste kapiteins-ingenieurs, de 2de kapiteins C. W. van Oordt, J. G. W. Merkes en J. E. Duivené;

Tot 2de kapiteins-ingenieurs, de 1ste luitenants-ingenieurs P. Noot, J. Carsten, J. M. Brocx, A. H. Dibbetz en G. A. van Kerkwyk;

Tot 1ste luitenants-ingenieurs, de 2de luitenants-ingenieurs M. Snoeck, C. F. Keer, G. A. J. baron van Randwyck, K. P. Camp, H. G. van Kesteren en A. Canneman; allen van het corps ingénieurs, mineurs en sappeurs.

Bij het corps mineurs en sappeurs :

Tot 1ste kapiteins, de 2de kapiteins-ingenieurs F. G. graaf van Limburg Stirum en J. J. Hennequin, beide van het korps.

2°. Gepensioneerd :

De generaal-majoor M. A. Snoeck, directeur der 1ste fortificatie-directie.

3°. Op het tractement van non-activiteit gesteld :

De majoor D. C. Muller en de luitenant J. H. Knibbe, beide van het corps mineurs en sappeurs, en zulks in afwachting, dat hun het pensioen zal worden toegekend.

Bij besluit van 12 Februarij ll., n°. 103, is de heer kolonel Senn van Basel, van de Oost-Indische troepen en thans met verlof hier te lande, onder 's konings dankbetuiging voor zijne bewezen diensten, eervol ontslagen van het bevel over de troepen op de linie tusschen Bergen-op-Zoom en Breda.

Bij besluit van denzelfden dag, n°. 105, zijn de officieren van gezondheid 3de klasse L. Overbeek en A. E. Inckel, van de 10de afdeeling infanterie en van de afdeeling grenadiers, tijdelijk bevorderd tot de 2de klasse, bij de 14de en 7de afd. infanterie.

BRIEFWISSELING.

De in ons n°. 5 bedoelde aanmerkingen op de noot, voorkomende in ons n°. 4, bl. 26, komen op het volgende neder :

Dat de steller der bedoelde noot, niet genoegzaam ten deze onderrigt schijnt te zijn, en dat het den geëerden inzender noodig was toegeschenen, deswege de volgende inlichtingen te geven :

Dat bij koninklijk besluit in den tijd bepaald wordt, dat van de 2de tot 1ste Luitenants, de bevorderingen zouden plaats hebben, bij de onderscheidene wapens der Kavallerie, en wel de twee Dragoner-regimenten en de twee regimenten Hussaren, onderling; de Lanciers op zich zelven en de Kurassiers over de afdeelingen.

Verder van 1ste Luitenant tot Ritmeester, over de gezamenlijke regimenten ligte Kavallerie; bij de zware Kavallerie over de afdeelingen; voorts van Ritmeester tot Majoor (Hoofdofficieren) over de korpsen Kavallerie.

De vele plaats gehad hebbende veranderingen (*mutatien*), bij de Kavallerie, ten gevolge der staatkundige gebeurtenissen van 1830, hebben echter toevallig bewerkt, dat de bevordering van 2de tot 1ste Luitenant, bij de ligte Kavallerie veel spoediger heeft plaats gehad, dan bij de zware. Ten einde zulks aanvaankelijk te stuiten, heeft de hooge regering reeds goedgevonden, om twee eerste Luitenants der zware Kavallerie onlangs tot Ritmeester benoemd, bij de ligte Kavallerie te doen overgaan, zoo dat thans de bevorderingen van 1ste Luitenants tot Ritmeester over alle de korpsen gelijk staan.

De bevordering van 2de tot 1ste Luitenants van de zware naar de ligte Kavallerie en omgekeerd, zonde den overgeplaat-

sten veel kosten veroorzaken, hetgeen bij eene volgende bevordering, wederom het geval konde zijn, zoo dat het verkieslijker voorkomt, om den ouderdom in dienst der 1ste Luitenants tot Ritmeester zoo veel mogelijk te wijzigen, dan om eene verandering, in de bevorderingen van 2de tot 1ste Luitenants, volgens het bestaand besluit Zijner Majesteit, te provoceren.

Ofschoon de inzender dezer aanmerkingen zijnen naam niet heeft doen kennen, blijkt het genoegzaam, dat dezelve *ex officio* zijn gesteld en ingezonden, en het is daaruit, dat wij den inzender vermeenen te kennen. Is onze meening juist, dan moeten wij op den voorgrond stellen, dat wij in onze betrekking te veel eerbied en hoogachting voor den vermeenden geëerden inzender hebben, om onze gezegden niet dan met alle mogelijke bescheidenheid te regtvaardigen. De hupsche wijze, waarop ons deze aanmerkingen zijn geworden, versterken ons nog meer in onze te houden handelwijze. De inzender is hoogstwaarschijnlijk beter in deze zaak onderrigt dan wij, en hebben wij gedwaald, dan behooren wij niet tot hen, die eene eerste dwaling door andere zoeken te dekken. Integendeel, volgaarne zullen wij in dat geval openlijk er voor uit komen. Intusschen geeft ons zulks aanleiding, aan dit onderwerp een bijzonder artikel, voor een onzer volgende n°, toe te wijden. Voorloopig vermeenen wij, ter voorkoming van, te dien opzichte misschien reeds verkeerd gevoede gissingen, aan den geëerden inzender de verzekering te geven, dat de steller van de bedoelde noot, aan het wapen der Kavallerie, geheel vreemd is.

De Spectator.

De *Militaire Spectator* heeft ontvangen eenen brief van den geachten steller van het artikel: *Stijve stevels bij de Kurassiers*. (Zie n°. 4) Aan den, in dezen brief vervatten, wenk zal gevolg gegeven worden, zoodra eenige, reeds lang voor handen zijnde, artikels daarvoor eene plaats zullen hebben ingeruimd.

BERIGT.

De heeren Luitenants-Kwartiermeesters der Schutterij bij het Koninklijk Leger te Velde en in de Vestingen, worden vriendelijk uitgenoodigd, om de nog onder hen berustende Intekeningslijsten op het werk getiteld :

EEERZUIJL VOOR NEERLANDS SCHUTTERIJ, onverwijld aan den ondergeteekenden, onder kruisband, per post terug te zenden, alzoo op het einde dezer maand met het drukken een aanvang zal worden gemaakt.

AMSTERDAM, 3 Maart, 1832.

BREST VAN KEMPEN.